

bez uchyłania przyłbicy. Zapewniamy p. Doliwę, że nie gonimy za mirażami stolicy", przyjęciami i t. p., jak również nie myślimy zamykać się „w murach klasztorów lubelskich”. Spełniamy tylko w miarę możliwości i sił nasz obowiązek, z przekonaniem, że spełniamy go dobrze, każdą zaś życzliwą, przyjacielską radę, przyjmujemy z wdzięcznością.

Prosimy zatem o odwiedzinę; im wcześniej, tem lepiej. Zaoszczędziłby sobie p. Doliwa wiele nieogłędnie i niepotrzebnie wylanego żółci. Jaki bowiem cel jego artykułu? W czyim interesie to uczynił?

Dziękując Szanownej Redakcji za umieszczenie powyższego wyjaśnienia, komunikujemy jednocześnie, że nie zamierzamy więcej wstępować w szranki polemiczne z p. Doliwą na jakiegokolwiek tematy, związane z Chórem Nauczycielskim w Lublinie.

Lublin, dnia 15 marca 1936 r.

Bolesław Kaczorowski	Marja Ryntfleiszowa	Stanisław Iwański
Józef Chmara	Helena Grabowska	Michał Ziółkowski
Edward Drzewicki	Czesław Zieliński	

OBJAŚNIENIE NASZEGO DODATKU CHÓRALNEGO.

Wacław Lachman. „Elegja ku czci Wodza Narodu”, podług słów E. Porębskiego na chór męski.

Elegja, napisana pod głębokim wrażeniem, jest utworem potężnym, pełnym wyrazu i szczerego uczucia patriotyzmu. Wacław Lachman tworzył swoją Elegję w równym — co „Sztandary na Kremlu”, co „Idziem do Ciebie”. — natchnieniu. Prócz wielkiego patriotyzmu w Elegji jest ból po wielkiej, nieodżałowanej stracie, która spotkała Polskę, a z nią i nas wszystkich.

Elegję ku czci Wodza Narodu należy śpiewać poważnie, w skupieniu, jak pieśń żałobną.

Od pierwszych słów trzeba wydobyć rozpacz, która potęguje się i wzmacnia. Człowiek, którego spotkało wielkie nieszczęście nie może w nie uwierzyć, nie chce w nie uwierzyć. Następna zwrotka jest jakby marsz żałobny, podkroślony dzwonami basów Urywa się rozpacz, która przechodzi w bolesne wspomnienie śmierci Wodza w wiarę Jego wiecznie nieśmiertelnego życia wśród nas.

W słowach „Śpisz po trudach” powraca znów żałobny nokturn, który skolei przeraża się w pełną otuchy, powagi i mocy rotę.

„Pierwsza Brygada” nowy układ harmoniczny Jana Małakiewicza, słowa Tadeusza Biernackiego na chór mieszany.

Układ „Pierwszej Brygady” jest muzycznie prosty i przystępny. Forma harmoniczna i choralna tej pieśni w nowym układzie najbardziej odpowiada swoim charakterem hymnowi. Jest potężna, zwarta i mocna.

J. M.